Фізична підготовка також є невід'ємною складовою тактичної готовності поліцейських. Вона забезпечує витривалість, силу та швидкість, необхідні для виконання завдань у складних умовах, зокрема під час переслідування правопорушників, проведення спеціальних операцій або тривалого несення служби в польових умовах.

Використання сучасних технологій є ще одним важливим аспектом тактики реагування. Застосування безпілотних літальних апаратів, систем відеоспостереження, засобів швидкого зв'язку та аналітичних платформ дозволяє підвищити ефективність контролю за оперативною обстановкою, своєчасно виявляти загрози та приймати обґрунтовані рішення. Технологічне забезпечення значно розширює можливості поліцейських у протидії сучасним викликам.[5]

Не менш важливим є дотримання принципів законності та прав людини. Незважаючи на складні умови воєнного стану, поліцейські повинні діяти виключно в межах чинного законодавства, забезпечуючи баланс між необхідністю підтримання правопорядку та дотриманням конституційних прав і свобод громадян. Це є ключовим фактором збереження довіри населення до правоохоронних органів.[6]

Отже, особливості тактики реагування поліцейських на загрози публічній безпеці в умовах воєнного стану зумовлені складністю та багатогранністю сучасних викликів. У таких умовах діяльність поліцейських набуває комплексного характеру та поєднує забезпечення правопорядку із виконанням завдань безпекового спрямування. Ключовими особливостями є оперативність реагування, здатність швидко оцінювати обстановку та приймати рішення в умовах підвищеної небезпеки, а також злагоджена взаємодія між підрозділами та іншими складовими сил безпеки і оборони. Важливу роль відіграють професійна підготовка, використання сучасних технічних засобів і психологічна стійкість поліцейських. Важливим аспектом є також дотримання законності та прав людини навіть у складних умовах воєнного стану. Це забезпечує довіру населення до правоохоронних органів і підтримує стабільність у суспільстві.

Таким чином, ефективність реагування залежить від поєднання цих факторів і дозволяє забезпечити належний рівень публічної безпеки навіть в умовах воєнного стану.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Закон України «Про правовий режим воєнного стану». https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/389-19.
2. Закон України «Про Національну поліцію» https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/580-19.
3. Конституція України. https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254к/96-вр.
4. Офіційний сайт Національної поліції України. https://www.npu.gov.ua.
5. Навчально-методичні матеріали з тактичної підготовки поліцейських в умовах воєнного стану.
6. Національна бібліотека України імені В. І. Вернадського. https://www.nbuv.gov.ua.

КОЛОМІЄЦЬ ОЛЕКСАНДР ЛЕОНІДОВИЧ
здобувач вищої освіти магістерского рівня
Київський інститут Національної гвардії України

ЦИФРОВІЗАЦІЯ ЦИВІЛЬНО-ВІЙСЬКОВОГО СПІВРОБІТНИЦТВА В СИСТЕМІ НАЦІОНАЛЬНОЇ ГВАРДІЇ УКРАЇНИ: ОРГАНІЗАЦІЙНО-ФУНКЦІОНАЛЬНІ АСПЕКТИ ВИКОРИСТАННЯ ІНФОРМАЦІЙНИХ ПЛАТФОРМ У ВЗАЄМОДІЇ З ЦИВІЛЬНИМ СЕРЕДОВИЩЕМ

В умовах сучасної війни з високою динамікою бойових дій, багатодоменністю операційного середовища [1, С. 62] та зростанням ролі інформаційного компоненту, цифровізація процесів управління стає визначальним чинником ефективності діяльності сил безпеки і оборони. У цьому контексті особливого значення набуває цифрова трансформація

цивільно-військового співробітництва (CIMIC) у системі Національної гвардії України (НГУ), яка виконує набагато ширший спектр завдань ніж інші представники силового блоку України.

Ця специфічність обумовлює необхідність більш детального осмислення і упорядкування підходів НГУ у їх взаємодії з цивільним населенням, органами державної влади, місцевого самоврядування, а також неурядовими організаціями. Відповідно, ефективність виконання завдань цивільно-військового співробітництва значною мірою залежить від здатності забезпечити своєчасний, достовірний та захищений обмін інформацією між усіма суб'єктами взаємодії. Традиційні підходи до організації такої взаємодії, що базуються на паперовому документообігу або через розрізнені, несумісні між собою технічні платформи чи організаційні протоколи, не відповідають вимогам сучасного операційного середовища [2].

Цифровізація CIMIC у НГУ передбачає впровадження комплексних інформаційно-аналітичних систем, які забезпечують інтеграцію даних про цивільне середовище, гуманітарні потреби населення, інфраструктурні об'єкти та безпекову ситуацію. Використання таких систем дозволяє перейти від реактивної моделі реагування на виклики до проактивного управління, що базується на прогнозуванні та аналізі даних. Зокрема, застосування геоінформаційних систем (GIS) створює можливість візуалізації обстановки, ідентифікації критичних зон та оптимізації розподілу ресурсів [3].

Окремого значення набуває питання інтеграції цифрових платформ НГУ з інформаційними ресурсами інших суб'єктів сектору безпеки і оборони, а також цивільних інституцій. Відсутність єдиних стандартів обміну даними, несумісність програмних рішень та обмежений рівень інтероперабельності створюють суттєві бар'єри для ефективної координації [4, С. 28]. У зв'язку з цим, одним із пріоритетних напрямів розвитку CIMIC у НГУ є формування уніфікованого інформаційного середовища, що забезпечує синхронізацію дій усіх учасників взаємодії.

Водночас цифровізація супроводжується низкою ризиків, серед яких особливу увагу слід приділити питанням кібербезпеки та захисту персональних даних. Умови збройного конфлікту значно підвищують ймовірність інформаційних атак, спрямованих на дестабілізацію взаємодії між військовими та цивільним населенням. Тому впровадження цифрових рішень має супроводжуватися створенням надійних механізмів захисту інформації, а також формуванням культури кібергігієни серед персоналу НГУ.

Крім технічного аспекту, цифровізація CIMIC має і виразний соціально-управлінський вимір. Використання цифрових платформ змінює характер комунікації з цивільним населенням, підвищуючи її прозорість, оперативність та адресність [5, С. 122]. Це, у свою чергу, сприяє зростанню рівня довіри до НГУ як інституції, що виконує не лише безпекові, але й соціально значущі функції. Водночас виникає потреба у розвитку нових компетентностей особового складу, зокрема в галузі роботи з даними, цифрових комунікацій та міжсекторальної взаємодії.

Таким чином, цифровізація цивільно-військового співробітництва в системі Національної гвардії України виступає не лише інструментом підвищення ефективності управління, але й фактором трансформації самої моделі взаємодії між військовими та цивільним середовищем. Її успішна реалізація потребує комплексного підходу, що поєднує технологічні, організаційні та соціальні компоненти, а також враховує специфіку завдань, покладених на НГУ в умовах сучасної війни.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Іващенко А., Гордійчук В., Андріянова Н. Концепція багатодоменних операцій та її застосування силами оборони. Збірник наукових праць Центру воєнно-стратегічних досліджень Національного університету оборони України імені Івана Черняховського. № 3(76), 2022. С. 62-67. DOI: https://doi.org/10.33099/2304-2745/2022-3-76/62-67.

2. Bondar K. How Ukraine's War is Reshaping C4ISR for the Modern Battlefield. Hague Centre for Strategic Studies. 2025. 15 p. URL: https://www.jstor.org/stable/resrep70607, (дата звернення 19.03.2026).

3. NATO's Support to Ukraine : factsheets / NATO. 2018. URL: https://docs.house.gov/meetings/JU/JU00/20191211/110331/HMKP-116-JU00-20191211-SD112.pdf, (дата звернення: 19.03.2026).

4. Gabellone A. NATO-EU Cooperation on C4ISR Capabilities for Crisis Management. Information & Sequrity. Vol. 27, 2011, PP. 28-43. URL: https://isij.eu/system/files/download-count/2023-01/27.05_Gabellone_0.pdf, (дата звернення: 19.03.2026).

5. Putrenko V., Pashynska N. Military Situation Awareness: Ukrainian Experience. ACIG Journal. 2020. PP. 122-146. URL: https://www.acigjournal.com/pdf-190341-112702? filename= Military+ Situation.pdf, (дата звернення: 19.03.2026).

КОРЕНЬ ДЕНИС ОЛЕКСАНДРОВИЧ
Курсант 3 відділення 123 навчальної групи факультету забезпечення державної безпеки Київського інституту Національної гвардії України

Науковий керівник:
САХНЕВИЧ БОРИС ВАЛЕРІЙОВИЧ
кандидат економічних наук, заступник начальника кафедри бойового та логістичного забезпечення факультету службово-бойової діяльності НГУ Київського інституту Національної гвардії України

ВИКОРИСТАННЯ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ В ОБОРОННИХ СИСТЕМАХ

Штучний інтелект (далі – ШІ) все частіше використовується у військовій сфері для підвищення ефективності та точності військових операцій, прогнозного аналізу та логістики. Здатність обробляти великі обсяги даних у реальному часі і навчатися автономно, робить ШІ потужним потенціалом у сфері оборони і національної безпеки.

Деякі цивільні технологічні компанії, зокрема виробники товарів оборонного призначення, беруть активну участь у розробці військового ШІ, хоча існують побоювання, що військові системи ШІ можуть виявитися вразливими до атак і втручання або спричинити випадкову шкоду у великих масштабах.

Потенціал ШІ військового призначення величезний і різноманітний, важливість якого полягає в здатності аналізувати великі обсяги даних із різних джерел, таких як супутникові знімки, сигнали розвідки, засоби зв'язку і соціальні мережі, для виявлення закономірностей і тенденцій, які можуть мати відношення до національної безпеки. Завдяки цій здатності ідентифікація цілей на зображеннях і відеозаписах спостереження надає критично важливу інформацію на полі бою.

Впровадження штучного інтелекту (ШІ) у військову сферу є предметом численних досліджень як вітчизняних, так і зарубіжних вчених. Ці дослідження охоплюють різні аспекти застосування ШІ, від еволюції технологій до практичного використання в бойових умовах.

Використання ШІ в логістичних системах може оптимізувати постачання, зменшити витрати та підвищити оперативність забезпечення військових підрозділів необхідними ресурсами.

Технології, поєднані зі штучним інтелектом, представляють власні розробки та виклики, як, наприклад, у випадку з мікросхемами штучного інтелекту, спеціалізованими для різних функцій у збройних силах і службах безпеки. Наприклад, ШІ для домінування в повітрі та оборони використовує системи технічного зору та машинне навчання для ідентифікації та